

תשקיף

מסתעפת חקירת „אילת“

העלה כי על סיפון המשחתת נמצאו כמה אנשי חיל-הים שלא היו שייכים כלל לצוות.

הניצולים התברר גם, כי הם הבחינו בטילים המצריים כשאלה התעופפו לעבר האונייה וניתן היה לזהותם ממש בעיני בלתי-מוזיינת. הטיל הראשון התגלה רק במרחק של 10 אלפים יארד — עלידי תצפית-עין רגילה. יש לברר אם לא ניתן היה לגלות את הטיל קודם לכן, באמצעים משוכללים יותר — ותוך-כדי-כך גם להפעיל אזהרה שהיתה חוסכת, אולי, חלק מן הקורבנות בארם.

הלקח של „אילת“

טיבוע אחי אילת באמצעות טילים אינו מאפשר ל-משקיפים המערביים ללמוד לקח צבאי כלשהו — טוע' נים מקורות-חזק. הפיבה: הטילים נורו מעל סיפון של אוניות שעגנו בתוך נמל פורט-סעיד. ועל כן אין כל אפשרות טכנית להעריך את יעדי לותם של טילים סובייטיים אלה — דבר שהיה מאוד רצוי, לא רק לישראל, אלא גם למערב. את יעילותם של טילים כאלה אפשר לאמוד רק כש-שתי האוניות — התוקפת והיעד — שטות במים, ולא כשהתוקפת נמאת במצב ניח. אונייה עוגנת, כמוה כסוללת תותח-יחוף — ולכן אין להפיק מהצלחתם של המצרים ולא כלום, במה שנוגע לקרבות ימיים כי עזרת טילים.

קצינים בדימוס לצמרת האזרחית

לא רק מנכ"לים של חברות ממלכתיות ופגניהם יימונו בעתיד מתוך שורות הקציר נה הכבירה של צה"ל — גם מזכיר הכנסת עומד להיות קצין בכיר לשעבר. המזכיר הנוכחי, משה רוט, עומד לפרוש לגמלאות. המועמד הקודם לתפקיד היה חיים ליאור, סגנו הנוכחי של רוט, אך סיעות אחדות, ביוזמת הדתיים, מציעות לתפקיד גם את שמואל בזק, מזכיר ועדת הכספים. לשם כך גם הגישו הצעת-חוק שתאפשר את קבלתו למשרה זו. יושבראש הכנסת, קדיש לוז, דורש את ליאור, וכדי לעקוף את התנגדות היושבי-ראש, יציעו הדתיים שקצין הצבא יכהן כמזכיר הכנסת לעניינים מינהליים — וחיים ליאור יטפל בישיבות הכנסת. עצם מינויו של הקצין הוא חלק ממגמה הדוחפת קצינים בכירים לעמדות אזרחיות רמות-דרגה. הנימוק: „לקרב את אנשיהצבא לבעיות המדינה.“

באפריקה: ישראל נגד צרפת

התנגשות חריפה בין גורמים ישראליים לאינטרסים צרפתיים קרובה באחדות מן המדינות האפריקאיות.

עמדות-הכוח הישראליות הגוברות, במדי-נות אלו, מאיימות על האינטרס הצרפתי הוותיק. בעיקבות מלחמת ששת-הימים גברה במדינות אפרי-קאיות אלו הדרשה לסכנאים ולמומחים ישראליים — בעוד שעד כה היה לצרפת זיכיון מעשי במקומות מסויימים.

לאור העמדה הצרפתית העויינת בגלוי את הצטרפותה של ישראל לשוק האירופי המשותף, סבור עתה משרד החוץ כי אין לחוס על צרפת בזירות כינלאומיות אחרות — וישצריך להשתמש בלחץ ישראלי באפרי-קה כאמצעי למיתון הקו הצרפתי. מה עוד שהדבר מסייע לאפריקה, המנסה מזמן להכריח את צרפת מחלטה העילית, קאמרון וניג'ר, בייחוד לאחר שצרפת הכירה בסין העממית, הפעילה אף היא, מאז, מאור, באפריקה, וממנה חוששים האמריקאים יותר מכל. יוצא שתמורת חיווקה המדיני והכלכלי של ישראל באפריקה, מוכנים האמריקאים גם לשלם, נוסף לכל, בסיוע טכני, חינוכי ובמזון — שיכסה, למעשה, חלק ניכר מתקציב-ההוצאה הישראלי המיועד לארצות אלו.

ברפ"י: מישאל-חברים

אם לא תהיה דרך אחרת להתגבר על התנגדותו של דויד בן-גוריון לאיחוד רפ"י עם מפא"י, יאחזו ראשי רפ"י בטכסים חדש. הם יחליטו על עריכת מישאל-חברים כללי ברפ"י. ד"ר פרס וחבריהם בטוחים כי במישאל כזה יביע

צעיר-השנה יפעת*

הרוב הגדול של החברים את תמיכתו באיחוד. בשם תוצאה זו הם ידרשו מבן-גוריון „להיכנע להכרעה הדמו-קרטית של הרוב.“ יוסף אלמוגי כבר הודיע שאם האיחוד לא יוצא לפועל, הוא „ילבש נעלי בית“ ויפרוש מכל פעילות ברפ"י.

צעיר-השנה - יורד

יצחק („איציק“) יפעת, צעיר-השנה של העולם הזה והבחור שנתפרסם כסמל-הצנחנים שכבשו את הכותל (ראה תמונה) — עזב את הארץ. יפעת, מורה בן 24 מנמכת-אבי, ביקש להתקבל ל-פקולטה לרפואה של אוניברסיטת בראילן. הוא לא נת-קבל — ונאלץ להירשם במיכללה איטלקית. לפני שבועות מספר עזב את ישראל בשקט, בדרכו לאירופה. כך נעלם מנוף הארץ עוד סמל-חי — האיש ששימש, בכל עיתוני-העולם, כעיסוד חי של גבורת כובשי העיר העתיקה.

* במרכז, גלוי ראש, בצילום הוויסטורי ליד הכותל, ביום הכיבוש.

„אין מקום בארץ לאדם טהור-לב ואידיאליסט כמו יפעת.“ הגיבו על ירידתו כמה מחבריו.

מטוסי-המנהלים

„התעשייה האזרחית הישראלית עשתה עיסקה פאנ-סטיית!“ זוהי דעת חוגי-האירונאוטיקה הבינלאומיים על רכי-שתו של מיפעל אמריקאי שלם לייצור ולהרכבת מטוסי-הנוסעים הסילוניים הקטנים המכונים „מטוסי-מנהלים“. התעשייה האזרחית הצליחה כנראה למי-כור כתרסר ממטוסי העתידיים — עוד בטרם החלה בהקמת המיפעל בארץ. לאחרונה גם קיבלה התעשייה הצעה מחברה אמריקאית פרטית, להעביר לידיה את המיפעל תמורת רוח נקי של שישה מיליון דולאר — 18 מיליון לירות ישראליות. מובן שההצעה נדחתה, כי כאשר ייוצר המטוס, בעוד שנתיים, עתידה התעשייה האזרחית הישראלית להרוויח עליו הרבה מאוד: כי במיפעל האמריקאי חישבו שעת-עבודה של פועל ומכונה לפי 27 לירות ישראליות — ושעה כזו תעלה בארץ רק גשול לירות. על כן גדולים רווחיה של התעשייה כמעט פי שלוש מרווחיה של החברה האמריקאית, על כל מטוסי-מנהלים.

מי הדליף ללסקוב?

אחד מירידי האנטימיים של רבי-אלוף חיים לסקוב, מזמן שירותים המשותף בצבא הבריטי, הוא אשר הדליף למנהל רשות הנמלים את המצב האמיתי ב„שירותי נמל מאוחדים“ בחיפה. האיש, המכהן בתפקיד-צמרת הסתדרותי, הוא גם מי שהדליף ללסקוב את דו"ח הביקורת הפנימי, המגלה את הפסדי-השעוררייה של החברה הקבלנית שירותי נמל מאוחדים בחיפה. סך כל הפסדים: כשמונה מיליון לירות. כן שולמו תשלומים מפוקפקים ונעברו עבירות מס-הכנסה מרובות. עתה מצפים, למרות התימוכין ההסתדי-רותיים לשנ"ב, להתפטרותם של לפחות שניים ממנהלי החברה. כדי להבטיח זאת, רומזים אנשי-לסקוב שבידם אינ-פורמציה נוספת — בה ישתמשו בשעה הנוחה להם.

בתי-המלון נגד הילטון ממלכתי

מתארגנת פעולת-מחאה נגד רכישתו של מלון הילטון, שאת הבעלות עליו תבעה הממשלה לעצמה. הפיבה: יתר בתי-המלון בארץ חוששים שמשדר התיירות יכפה על ועידות וכינוסים כינלאומיים את השחות במלון ממלכתי זה דווקא. עתה התפוסה בבתי-המלון בישראל מלאה, כימעט, ועל כן לא יורגש הדבר. אולם עם ירידת המתח סביב הי-שטחים החדשים, יתכן בהחלט שקו כזה יפגע קשות בענף המלונאות הפרטי.

רק"ח: עיתון יומי?

חלק ממנהגי רק"ח גורס שיש להשיג מימון — בארץ או מחוצה לה — ליסוד יומון שיתחרה עם קול העם. היום היום הקומוניסטי של כנה עדיין נקרא, בלית ברירה, עליידי רבים מפעיליה היהוד-דיים של רק"ח, המהווים כימעט מהצית התפוצה של היום היום הקומוניסטי היחיד בי שפה העברית. כסף אפשר למצוא — אבל דווקא חלק ניכר מן הי-חברים הערביים שבצמרת רק"ח מתנגד להצעה. נימוקיהם: יומון עברי יאדק למתן את הקו הקיצוני שננקט עליידי כל פירסומי רק"ח — ויגרום, בסופו של דבר, להקטנת מספר חברי המפלגה, ולא להרחבתה. אנשי מקי רואים נימוק זה כרגשות מעורבים: מצד אחד, הם שמחים שלא הוחלט על התחרות; מצד שני — רואים את הלחץ של החברים הערביים של רק"ח כהוכי-חה נוספת שזוהי מפלגה לאומנית ערבית, ולא קומו-ניסטית.